

اقای کرزی، افغان ها ناجی میخوانند

نامه بی سرگشاده به اقای کرزی در عرصه انتخاب کابینه جدید کاری در افغانستان

اقای کرزی،

در حالیکه حکومت اوباما استراتژی خود را در قبال افغانستان اعلام نمود بنظر میرسد که علاقه جامعه بین المللی در قبال افغانستان رو به تنزیل نهاده است، کشور های اروپایی و امریکایی با دادن تلفات و هزینه های سنگین دیگر علاقه بی به حضور در افغانستان و کمک به مردم انرا ندارند. جالب اینجاست که اقای اوباما و متحدینش از فساد مزمن حکومت شما به فغان آمده و یکی از شرایط ادامه کمک خود را به افغانستان عدم رفتن پول ها به جیب های گشاد انانی بیان داشته اند که در نه سال گذشته این امدادی را که به مردم بی گناه و مظلوم ان کشور و برای انکشاف ان صورت میگرفت چنان بلعیده اند که امریکا و اروپا از قابلیت مفسديت این افراد انگشت تعجب را با دندان گزیده و اینک با چوب و چماق و هشدار به حکومت برای مبارزه با این عده متعهد گردیدند و گفتند که اگر چور و چپاول امداد ادامه یابد این کشور ها دیگر یک سنت یا یک ابرو خود را هم به افغانستان اختصاص نخواهند داد.

اقای کرزی،

شما در این هفته قرار است کابینه جدید حکومت خود را اعلام کنید، منحيث یک ملکی امیدوارم که افراد شامل این کابینه بر اساس شایسته سالاری و مردم سالاری انتخاب شده و زمانیکه روی کار می آیند زمام امور را برای تامین حقوق مردم و آوردن امنیت و عدالت به ان کشور بر دست گیرند و نه برای تصاحب کرسی و مستفید گردیدن از مزایای ان.

اقای کرزی،

ایا میدانید اواره گی و دوری از وطن به چه معناست، ایا از درد مردم ملکی افغانستان واقف هستید، ایا در کمپ های مهاجرین در ایران و پاکستان زندگی کرده اید، ایا تکه های گوشت خواهران و بردران تان را کسی بعد از یک حمله انتحاری به نزد تان آورده است، ایا تحقیر و اهانت های مردم بیگانه را بخاطر زندگی در یک کشور خارجی متحمل شده اید، ایا مجبور به فروختن کودک تان برای خریدن یک بوجی ارد گردیده اید، ایا انگشتان پای کسی را که از سرمای زمستان در خیمه های در اطراف کابل کیود گردیده و از پا جدا میگردد دیده اید، ایا احتیاج برای یک وعده نان را در حالیکه خانم و فرزندتان از گرسنگی در کنارتان زندگی را که به مرگ تدریجی شباهت دارد سپری میکنند تجربه کرده اید، ایا از درد یک بیوه زن که مجبور به ارسال کودکان دو ساله و سه ساله اش برای کار در بازار میگردد واقف هستید، ایا درد پریدن یک پا یا دست را بر اثر انفجار ماین تصور کرده میتوانید، ایا ناامیدی و یاس زندگی یک افغان را در کشورش که نه شغلی در ان برایش وجود دارد و نه آینده یی و زمام داران ان هم مصروف امور شخصی خود هستند تجربه کرده اید، ایا هرگز به چشم یک افغان که ذره یی رحم و شفقت برای مردمش و کشورش دارد این سی سال درد، سی سال رنج، سی سال جنگ، سی سال تباهی، سی سال گرسنگی، سی سال وحشت و سی سال مملو از امید های بر باد رفته را هرگز به تماشا نشسته اید، ایا هرگز از قبر های دسته جمعی دوران روس ها، راکت های جنگ های داخلی، وحشت ظلم های طالبان وحشی و حال هم ناامیدی کشوری که در فساد و تریاک و بی امنیتی غرق است به اوضاع نگرسته اید.

ایا قلب تان منحيث یک افغان، یک پدر، یک برادر، یک شوهر، یک انسان یا یک مسلمان هرگز لحظه یی برای هموطنان تان که آینده شان به دست شما سپرده شده است تبیده است؟

اقای کرزی،

شما بار دیگر فرصت پنج سال حکومت را بر کشوری برباد رفته دارید که کودکش که سن و سال بیشتر از پسر شما میرویس را ندارند از بی نانی با تریاک میخوانند، زناش هر ثانیه بخاطر ساده ترین امراض میمیرند، دخترانش از بیداد و ظلم بر خود آتش میزنند، و مردانش از بیکاری و از فرط ناامیدی به انتحاری ها رو می آورند. شما فرصتی دوباره برای حکومت بر کشوری را دارید که مردمش بیصبرانه منتظر تحول هستند، که تاجیک و پشتون و هزاره و ... همه فقط یک زندگی انسانی میخوانند تا در ان بتوانند با خانواده های رنج دیده خود به ارامی زندگی کنند. که نانی برای خوردن، شفاخانه یی برای تداوی، مکتبی برای اطفال خود و کاری برای امرار معاش داشته باشند.

دپانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلپکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

آقای کرزی،

خواسته های مردم شما بسیار ساده است، آنان از شما چیزی بجز یک زندگی نورمال و یک نظام کار آ نمی خواهند ایا بعد از میلیارد ها دالر کمک ایجاد یک سیستم کارآ در کشوری که وسعت آن کمتر از یک ایالت امریکاست این تقاضای ساده مقدور نیست و یا بوی پول های باد آورده و کرسی های مفت وزارت خانه ها انقدر زمام داران امور را در حکومت شما مست کرده است که دیگر شعار های جهادی شان یادشان رفته و زندگی آنان در اعمار خانه های مجلل مرمرین و موتر های سال و حساب های بانکی در سوئیس خلاصه گردیده است.

آقای کرزی،

ایا هرگز وقتی کاروان موتر های شما از کوچه های مخروبه گونه کابل، از بازار های مزدحم که مردم حیران و سرگردان با هراس از انفجار بم انتحاری برای زندگی که به جان کندن شباهت دارد عبور و مرور میکنند، میگذرد اطفال کوچک را با چته های نعیف دیده اید، زنانی را که گدایی میکنند، نگرانی را که در چشم هر افغان هر روز با طلوع خورشید و آغاز یک روز سر در گم و بی سرنوشت و نامعلوم دیگر انعکاس می یابد دیده اید، ایا هرگز برای لحظه بی خود را، خانم و یا فرزند خود را بجای آنان گذاشته و درد بی پایانی را که زندگی مملو از این نوع مشکلات با خود به همراه می آورد حس کرده اید.

آقای کرزی،

ما همه الحمدالله مسلمانیم، ولی چرا رحم از دلهايمان اينقدر رخت بر بسته است که درد های هموطنان خود را نمی بینیم، و انقدر مغرور جاه و مقام و پول گردیده ایم که هر روز موتر هایمان از کنار خرابه هایشان میگذرد، خبر مرگشان را هر روز با انفجار های انتحاری میشنویم، از بدبختی و فجایع و جرایم آگاهی ایم ولی حتی پشه بی هم ما را نمی گزد و انقدر مست قدرت و کرسی هستیم که فراموش میکنیم قارون با بزرگ ترین گنجش درگذشت، تیمور و چنگیز و هنار و گاندی و مارتن لوتر کینگ نیز درگذشتند، ولی نام هر یک در تاریخ بشکلی متفاوت برای همیشه زنده ماند و در حالیکه یکی بنام قاتل و جانی و مفسد شناخته شد دیگری بنام ناجی و رهبر و پدر ملت و ازاده مرد ملقب گردید.

آقای کرزی،

شما هم هنوز فرصت دارید تا نامتان را در تاریخ افغانستان و جهان منحصیث مردی که تبعیض های نژادی را در هم شکست، که برای مردمش آزادی و آبادی و عدالت را به ارمغان آورد و یک ملت در هم شکسته و جنگ زده و فقیر را به سمت انکشاف هدایت کرد به ثبت برسانید و در چشم مردم خود انقدر محترم تجلی نماید که دعا این مردم رنج کشیده پشت و پناه شما باشد.

آقای کرزی،

بیاد داشته باشید که حاکم غیر عادل خود به خود معزول است و عدم عدالت خود به خود به تزلزل سیستم و سرنوونی یک رژیم می انجامد، عدالت رکن اصلی تسلسل حاکمیت محسوب میگردد و حاکمیت بدون حمایت مردم غیر ممکن است.

آقای کرزی،

افغانستان کشور شما و فرزندان میرویس است، شما هم مثل ما افغان هستید و متعلق به این کشور، اگر اوضاع در افغانستان متحول نگردد، اگر تضاد های قومی و نژادی حل نگردد، اگر یک حکومت جدی، کارآ و مصمم که بر اساس شایسته سالاری و مردم سالاری ایجاد گردیده است در این کشور به حکومت نپردازد، شما برای میرویس پسران و برای نسل های آینده ما، کشوری مملو از فساد و وحشت را که باعث سر افکنگی هر افغان است به میراث خواهید گذاشت، انوقت میرویس و نسل های آینده ما یا مثل ما در کمپ های مهاجرین شاهد جنگ های بی اساس داخلی خواهند بود و یا در کشوری تجزیه شده بدنبال هویت گم شده خود خواهند گشت، انتخاب در دست شماست آقای کرزی.

هنوز هم برای راست نمودن ته بنای که کج نهاده شدست وقت دارید، هنوز هم برای تحول، برای همدلی و همدردی وقت است.

با حرمت،

یک اواره افغان در کشوری بیگانه